

29.

Συμβιβασμός. Κατάργησις δίκης τῆς 3 Ἀπριλίου 1682.

Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 17 σ. 38).

1682 Ἀπριλίου 3. Ἐνεφανίστησαν ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου παρόντες σωματικοὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ κάπος ¹⁾ Πιέρρος Τετράδης ²⁾ ἀπὸ χωρίο Γαϊτάνι ³⁾ καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ κύρ Μιχάλης Μανιάτης Νίκλος τοῦ π(ο)τ(έ) Γιάννη, τὰ ὅποια μέρη ἐσυμφώνησαν ὡς κάτωθεν, ἡγουν ὁ ἄνωθεν Τετράδης ἤθελε κβερελάρει τὸν αὐτὸν κύρ Μιχάλη πῶς τοῦ ἔκοψε μὲ τὰ τρία τὸ πόδι ἐνοῦ του πουλαρίου καὶ μὲ ἀπόφασι ἀψέντε ⁴⁾ ἐστάθη σοιτοπόστος καὶ ὀμπλιγάδος ὁ αὐτὸς Μιχάλης νὰν τοῦ πλερώσῃ τὴν στίμα τοῦ αὐτοῦ πουλαρίου, πὺν εἶναι ριάλια δεκοχτώ, πομπλικάδα ἡ αὐτὴ ἀπόφασι στὰς 19 Ὀκτωβρίου 1678 καὶ ὡς εἰς αὐτήν, τὰ ὅποια ἤθελε ὁ αὐτὸς Μιχάλης νὰ ρεαλτίρῃ μὲ σουφφράγγιο καὶ ἀφεντὸς Γκενεράλε ⁵⁾ διὰ νὰ οὐζάρῃ προζεντζιαλμέντε τὰ δικαιώματά του, ὅμως στάντε καὶ νὰ ἐμπῆκαν καλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὴ μέση διὰ νὰ ἀγγιουστιάρουν, διὰ τοῦτο ἀφίνοντας κάθε μέρος, κάθε προγρεδιμέντο τὲς ἄνωθεν ἀφορμές, εὐχαριστήθη ὁ ἄνωθεν Τετράδης νὰ λάβῃ διὰ τὴν ἄνωθεν στίμα μόνον ριάλια ἐννιά, N° 9, τὰ ὅποια ἀμπιλιτάρει τὸν ἄνωθε Μιχάλη διὰ νὰν τοῦ τὰ δώσῃ εἰς τόσα μετρητά, ὡς καθὼς καὶ ὁ αὐτὸς ὀμπλιγάρεται, εἰσὲ τέρμινο μῆνα ἓνα πρῶτον ἐρχόμενον, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τὴν σήμερον, ὀμπλιγάροντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς διὰ τὸ ποντουὰλ παγαμέντο τῶν αὐτῶν ἐννιά ριαλιῶν καὶ μὴν πλερώνοντας εἰς τὸ αὐτὸ τέρμινο νὰ εἶναι σιενεμένος διὰ τὰ αὐτὰ ρ(ιάλι)α ἐννιά καὶ στάντε τὴν παρὼν συμφωνία, ἡ ἄνωθεν ἀπόφασις νὰ ἀγροικᾶται κομμένη καὶ ἀννουλάδα μὴν πρετεντέροντας ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον κανένα ἄλλο πρᾶμα πάρεξ διὰ τὰ ἄνωθεν ρ(ιάλι)α ἐννιά καὶ οὕτως καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν καὶ βεβαιώνει καὶ ὁ Τετράδης.

¹⁾ κάπος (ιταλ. capo). Ἀρχηγὸς κώμης ἐπιστατῶν μετὰ τῶν προεστώτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὀπλοφόρων εἰς τὰ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν περιοίκων καὶ ἐκτελῶν ἐν τῇ κώμῃ του τὰ ἐντάλματα τῆς ἐξουσίας. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 5 σ. 16.

²⁾ Πιέρρος Τετράδης. Ἡ οἰκογ. Τ. ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὸ χωρίον Κερί τῷ 1530. Τ. Γεώργιος ἐχρημάτισε πρωτοπαππᾶς Ζακύνθου ἀπὸ 1663 - 1668. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης τινὲς ὑπῆρξάν καὶ ὡς συμβολαιογράφοι Ζακύνθου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1666 - 1743. Τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ καὶ ἐν Μάνῃ ὑπὸ τοὺς τύπους Τετράδης καὶ Τετραδάκος.

³⁾ χωρίο Γαϊτάνι. Τὸ χωρίον ἐκλήθη ἐκ τῆς γεν. τοῦ ὀνόμ. Γαϊτάνης. Τοῦ Γαϊτάνη - 'ς τὸ (Χωρίο τοῦ) Γαϊτάνη - τὸ Γαϊτάνι. Ἀπαντᾷ ἤδη τῷ 1505. ὁ κάτοικος Γαϊτανιώτης - (ισσα). Γαϊτανιώτη εὔρηται ὡς παρωνύμιον οἰκογ. Δρακοπούλου. Καὶ τοπων. εἰς χ. Γεραζαρεῖον Κάτω τῷ 1805. Οἰκ. ἐπών. Γαϊτάνης - Γαϊτανάρος ἀπαντᾷ καὶ ἐν Μάνῃ.

⁴⁾ ἀπόφασι ἀψέντε. (ιταλ. absente). Ὅρος δικονομικὸς, εἶδος τι ἐρημοδικίας.

⁵⁾ Γκενεράλε (ιτ. Generale). Ἀρμοστής, προβλεπτής.

† Πιέρος Τενάζης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε

† Ἀντώνις Κουρούμαλος¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

(Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου).

1682 Σεπτ(εμβρίου) 8. Ὁ ἄντικρυς Τετράδης λαβαίνει εἰς τὸ παρὸν ἀπὸ τὸν ἄντικρυς κ(ύ)ρ Μιχάλη ρεάλι ἓνα ἥμισυ, Ν° 1¹/₂, ἀκόντο διὰ τὰ ἄντικρυς ρ(ιάλι)α 9, μένει νὰ λάβῃ διὰ σάλδο τῆς ἄντικρυς γραφῆς ἕτερα ρ(ιάλι)α 7¹/₂, τὰ ὅποια τὰ τζεδέρει καὶ ρενουντζιάρει τοῦ παρόντος καὶ ἔτζι εὐχαριστημένου μ(ισ-σέ)ρ Γιώργου Κουρούμαλου τοῦ π(ο)τ(έ) Δρακούλη διὰ τὰ ρ(ιάλι)α 7¹/₂, πὺν εἶναι ἀποφασισμένος νὰν τοῦ δώσῃ καθὼς φαίνεται μὲ ἀπόφασι τῶν κριτάδων ἄρμπιτρις γιναμένο στὰς 26 ὀχτ(ωβρίου) πρώτου ἀπερασμένου, προξεντάδα, τὴν αὐτὴν ἡμέρα εἰς τὰ ἄτη μου καὶ πουμπλικάδα τὴν σήμερον ἀπὸ τὴν ὁποίαν στάντε τὴν παρὸν ρενούντζια ὁ αὐτὸς Κουρούμαλος κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος δίχως ἄλλο ὄπλιγο τοῦ ἄνωθεν Τετράδῃ καὶ βεβαιώνει καὶ διὰ τὸν ἄνωθεν σ[ινιὸρ] Κουρούμαλο βεβαιώνει ὁ υἱὸς του.

Πιέρος Τετράδης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε,

Α. Κουρούμαλος βεβαιώνω.

30.

Δάνειον τῆς 17 Δεκεμβρίου 1682. Νοτάριος Κωνστ. Νοβάκος²⁾ (Βιβλ. 17 σ. 59).

† Δικεμβρίου 17. Τὴν σήμερον ὁ κ(ύ)ρ Γιάννης Νίκλος Μανιάτης δίδει τοῦ παρόντος κ(ύ)ρ Νικολοῦ Θιακοῦ τοῦ π(ο)τ(έ) Σταμάτη κάτοικος εἰς τὴν σκον-τραδά τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τώρα εἰς τὸ παρὸν μετρητὰ χειροδοτῶς ριάλια δύο, Ν° 2, καὶ κανένα σημάδι δὲν τοῦ κρατεῖ, τὰ ὅποια ὑπόσχεται νὰν τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τὸ διάφορο, κατὰ τὴν τερμινατζιὸν Κορνάρα³⁾, εἰς κάθε του καλὴ ἀναζήτησιν, ὀμπλιγάροντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς.

¹⁾ Ἀντώνις Κουρούμαλος Οἰκογ. Κ. μαρτυρεῖται ἐκ Μάνης ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ (1488 - 1582). Τῷ 1553 ἀπαντᾷ Κ. ἡ Γαλλίας καραβοκύρις, ἕτερος δὲ Ἀναστάσιος ἐχρημάτισε συμβολαιογράφος Ζακύνθου ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1743 μέχρι 13 Φεβρ. 1757.

²⁾ Κωνστ. Νοβάκος. Συμβολαιογρ. ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1676 - 31 Μαΐου 1711. Ἡ οἰκογ. ἀναφέρεται ἀπὸ τὸ 1550. Πιστεύω ὅτι ἡ οἰκογ. αὕτη κατάγεται ἐκ Μάνης. Εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦ ἱατροῦ Παπαδάκη φύλλ. 14β (= *Νέος Ἑλληνομν.* τόμ. 14 σ. 60) ἀναγιγνώσκωμεν: *Βασιλόνηφη Νοβακιάνισσα Καλαπόθου*. Τῷ 1705 Μαρτίου 24 μαρτυρεῖται ὅτι ἡ Αἰκατερίνη τοῦ Μάρκου Νοβάκου ἐκ Villa Peroi ἐστεφανώθη τὸν Δημήτριον Βαλάσσι ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Γραικῶν ἐν Πόλᾳ, ἱερέως Ἰωάν. Ράδολε. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, *Θωμᾶς Φλαγγίνης* σ. 140. Εἰς ὑποσχετικὸν ἔγγραφον τῶν Μανιατῶν πρὸς τὸν Σερεμέτμπεη τῷ 1806, μεταξὺ τῶν ἄλλων ὡς κάτοικοι τοῦ Οἰτύλου ὑπογράφουν καὶ οἱ Νοβακιᾶνοι. Βλ. [ΑΝΩΝΥΜΟΥ] *Ἱστορικαὶ ἀλήθειαι συμβάντων τῆς Μάνης*. Ἀθῆναι 1858 σελ. 44.

³⁾ τερμινατζιὸν Κορνάρα. Ἀπόφασις τοῦ Προβλεπτοῦ Κορνάρου καθορίζουσα τὰ τῶν συναλλαγῶν.

